

PRESENTACIÓ

La celebració dels Jocs Olímpics és sempre un fenomen que, sigui quina sigui la perspectiva des de la qual s'analitzin, manifesta la complexitat d'aquest esdeveniment. Especialment, quan es pretén que els Jocs siguin objecte d'estudi per a les ciències socials i, per tant, que els especialistes tinguin com a eix prioritari la reflexió i no la contemplació de l'espectacle. Si, a més, aquests Jocs se celebren al propi país, no hi ha dubte que la dita complexitat esdevé encara més palesa, però és una dificultat que queda llargament compensada pel privilegi de l'oportunitat.

Totes aquestes consideracions prèvies i algunes més han estat presents des que l'equip de la revista PAPERS es va fer ressò de la idea, sorgida al seu consell de redacció fa ja més d'un any, de dedicar un monogràfic al tema dels Jocs Olímpics, tot aprofitant l'impacte que això havia de tenir a la Barcelona del 92. El repte tenia el seu interès i tot i la manca de tradició d'aquests estudis entre nosaltres, després dels primers contactes amb en Miquel de Moragas, director del Centre d'Estudis Olímpics de la Universitat Autònoma de Barcelona, la idea inicial va convertir-se en un projecte versemblant.

Això va ser així perquè, en primer lloc, coincidint amb els primers moments d'aquest projecte, es va celebrar a Barcelona el Simposi Internacional sobre Jocs Olímpics, Comunicació i Intercanvis Culturals, origen d'una bona part dels articles d'aquest monogràfic. En concret, l'article de Miquel de Moragas, estudiós reconegut de la comunicació que analitza els Jocs Olímpics com a fenomen específic de la cultura comunicativa. El de Núria Puig, que aprofita els seus plantejaments en el simposi per, com a sociòloga de l'esport, dissenyar les tendències de futur de la pràctica esportiva a l'any 2000. El de l'antropòleg de la universitat de Chicago, John MacAloon, que analitza el que tenen d'acte ritual les cerimònies d'obertura i de clausura dels Jocs. I, a l'últim, l'article d'Isidre Molas, que reflexiona sobre el marc polític dels Jocs Olímpics de la Barcelona del 92.

En segon lloc, el projecte es va arrodonir amb l'aportació d'altres científics socials, que també havien mostrat interès per analitzar aquest esdeveniment olímpic. És el cas de Joan Martínez-Alier, que aprofita l'anàlisi ecològica per evidenciar críticament el rerafons de les actuacions territorials dutes

a terme amb motiu dels Jocs. També hem pogut comptar amb la participació de Dolors Cotrina i Martí Saurí, membres d'un equip de l'Ajuntament de Barcelona que, sota la direcció de Josep M. Vegara, han estudiat l'impacte econòmic dels Jocs Olímpics de Barcelona.

La vessant urbanística, atesa la seva importància, compta també amb l'aportació d'Elisabet Tejero, que fa una anàlisi sobre les possibles conseqüències socials de la remodelació que ha sofert el barri barceloní del Poblenou. El monogràfic també inclou un article de Jordi Busquet, on es planteja l'impacte i les dimensions culturals de la simbologia olímpica, tot fent esment de la seva original mascota. A l'últim, aquestes aportacions es clouen amb una magnífica bibliografia elaborada per les documentalistes del Centre d'Estudis Olímpics, Dolors Aparicio i Pilar Cid.

El resultat final ha depassat molt satisfactòriament les expectatives del projecte inicial. També s'ha de dir que la revista no sempre compta amb la quantitat i especialment la qualitat dels col·laboradors i col·laboradores que, en aquesta ocasió, l'han feta possible. Des d'ací, l'equip de la revista els vol fer arribar el nostre agraïment. Molt especialment a en Miquel de Moragas que, a més de la seva col·laboració, ha fet possible l'aportació econòmica del centre que ell dirigeix i que ens ha ajudat perquè pugueu tenir aquest exemplar a la mà.

L'Equip de Direcció